

رابطه کسب و کار با رشوه گیری

ایرج گلشنی- در پی انتشار پیامک بازرسی ریاست جمهوری در باره رشوه، نکته‌های فراوان گفته شد و ما در روزنامه اقتصاد سرآمد هم به آن پرداختیم. مصاحبه با فعالان دریایی با موضوع این پیامک، ما به سخنان نغزی رساند که مایلم در این نوشتار به آن بپردازم که تصور می‌شود بسیار مهم باشد. رشوه امری رایج است. در همه جای جهان هست، در کشور ما هم هست. این یک واقعیت است و هر چند که تلخ باشد، باید به آن پرداخت و تابوی ترس و سخن گفتن در باره آن را باید شکست. آن چه بدیهی می‌نمایاند این است که با کتمان حقیقت و لاپرواشانی فساد رایج در همه سطوح، نمی‌توان با این پدیده مقابله کرد. از این رو، حرکت بازرسی ریاست جمهوری را مثبت ارزیابی می‌کنیم که به طور رسمی نشان داد که رشوه در ایران هم وجود دارد و باید همه با هم به مقابله با آن بپردازیم.

ترس از بیان

اما همچنان در بین فعالان کسب و کار- به خصوص در کسب و کارهای دریایی -از سخن گفتن در باره آن ترس وجود دارد. به صراحت گفتند اگر بگوییم ما را به دشمنی یا مبارزه با حاکمیت متهم می‌کنند و البته ترس به جایی است و ما خود در نگارش این متن و موارد مشابه، دست و دل‌مان می‌لرزد که نکند برای کسی سوء تفاهم و سوء برداشت رخ دهد. اما رسالت اجتماعی ما حکم می‌کند که حرف بزنیم. نام و نشان مصاحبه‌شونده‌های‌مان را پنهان کنیم و انگار که ماجرای‌ن‌ون‌خ نباشد، با برخی عبارات کوتاه شده از آن‌ها یاد کنیم. خوب است که بازرسی ریاست جمهوری که این تابوشکنی را آغاز کرده، ادامه بدهد و به ما شهادت سخن گفتن بیشتر بدهد.

رشوه گرفتنی است نه گفتنی

اما نکته این جاست که رشوه هست و گفتن ندارد. فعالان می‌گویند اگر کسی رالو بدهیم، دیگر به ما کار نمی‌دهند. برخی بیان می‌دارند که رشوه در برخی جاها سیستماتیک و سازماندهی شده است و کار یک نفر و دو نفر نیست و نمی‌توان کسی را لو داد و بدون آسیب ماند؛ زیر اعوان و انصارش انتقام می‌گیرد و کسب و کار را نابود می‌کنند. برخی از اهالی دریا به ماجبرای طبری به عنوان یک نمونه شاخص اشاره می‌کنند و می‌گویند: طبری یک سازمان زد و بند داشت و معلوم نیست که بعد از دستگیری خودش، باقی سازوکارش چه می‌کنند. به طور طبیعی، کار طبری کاری یک نفره و مقطعی نبود و به روش های گوناگون جریان داشت. با این روند سازمان یافته فقط با روش های پیچیده اطلاعاتی باید مقابله کرد.

خرده‌پاها

بعد از گروه‌های سازمان یافته، نوبت به خرده‌پاها می‌رسد که لو دادن آن‌ها چه اهمیتی می‌تواند داشته باشد؟ با این حال، تصور کنید که خرده‌پاها گیر افتادند اما دانه درشت‌ها رها شدند. هیچ اتفاقی نخواهد افتاد. ما نگران اعلام یک رشوه نیستیم، نگران این هستیم که رشوه گیر همان یک نفر نباشد و سلسله داشته باشد. تشخیص این مساله مشکل است و ما نمی‌توانیم خطر کنیم و با نشان دادن یک رشوه گیر، ده‌ها کارگر و همکار را از نان خوردن بیندازیم.

رشوه گیر دام می‌خواهد

این است که پیشنهاد می‌کنیم بازرسی ریاست جمهوری و سایر دستگاه‌ها، در پوشش کسب و کار، وارد ماجرا شوند و رشوه‌گیرها را شناسایی و دستگیر کنند. برای رشوه‌گیر باید دام پهن کرد. این است که می‌گوییم رشوه گرفتنی است نه گفتنی، یعنی گفتن ما چندان افاقه نمی‌کند، و اگر اثری داشته باشد در حد خرده‌پاهاست. رشوه‌گیر گرفتنی است و با دام سیاست‌گیری می‌افتد. آن وقت به هم ریختن یک شبکه‌ار تشاء اثر گذار است زیرا دانه‌درشت‌ها را که بگیرند، خرده‌پاها حساب کار خودشان را خواهند کرد. به هر روی، تا همین حد که پیامکی ارسال شد، باید قلدردان بازرسی ریاست جمهوری بود؛ زیرا فضا برای کمی درد دل باز کرد.

سید کیهان - گروه فرهنگ دریایی - محمد عباسی

- در هر دوره از تاریخ ایران، مردان و زنانی شجاع زندگی می‌کردند که مقابل ظلم و استعمار ساکت نماندند. با شنیدن نام دلوار همه ما یاد شجاع‌مردی به نام رئیس علی دلواری می‌افتیم او، وقتی بریتانیایی‌ها در جنگ جهانی اول به تنگستان حمله کردند، مردم را بسیج کرد که در مقابل‌شان بایستند و در همین راه هم جان‌ش را از دست داد.

هرساله برای ادای احترام به رشادت شهید رئیس علی دلواری مراسم‌هایی برگزار و یادش را گرامی می‌دارند، امسال اما در سالروز شهادتش و روز مبارزه با استعمار انگلیس، رژه اقتدار دریایی شناورهای منطقه دوم نیروی دریایی سپاه در در کرانه و ساحل دلوار و خلیج فارس برگزار شد. در همین راستا شناورهای منطقه دوم نیروی دریایی سپاه پاسداران و بسیج دریایی در روز ملی مبارزه با استعمار در خلیج‌همیشه فارس، رژه اقتسدار دریایی برگزار کردند تا یاد و خاطر این ششیرمرد لر را گرامی داشته و به جهانیان بخصوص آمریکایی های مستقر در خلیج فارس قدرت دریایی ایران و تاریخ سراسر غرور این مرز و بوم را به آن‌ها متذکر و یادآور شوند.

سردار حیدر هنریان مجرد، جانشین فرماندهی منطقه دوم نیروی دریایی سپاه در این مراسم با گرامیداشت سالروز شهادت رئیسعلی دلواری سردار بزرگ مبارزه با استعمار اظهار کرد: سردار رئیسعلی دلواری با کمترین امکانات و همراهی علمای دینی در برابر استعمار انگلیس ایستاد و سبب افتخار و عزت ایران شد.

وی راه شهدای خلیج فارس را امتداد مسیر شهید رئیسعلی دلواری دانست و بیان کرد: هم اکنون استعمارستیزی و استکبارستیزی توسط جوانان خطه جنوب ادامه یافته است و استکبار جهانی و در راس آن آمریکای جنایتکار جرات رویارویی با دلآورمردان جمهوری اسلامی ندارد.

جانشین فرماندهی منطقه دوم نیروی دریایی سپاه افزود: شهید رئیسعلی دلواری در راه اعتقاد خود برابر دشمن جنگید و خون پاک خود را نثار میهن و وطن کرد.

شناور پیشرفته شهید رئیسعلی دلواری ساخته‌می‌شود

«شناورهای پیشرفته و مدرن کلاس حاج قاسم سلیمانی به نام شهدای این مرز و بوم از جمله شهید رئیسعلی دلواری ساخته می‌شود» این عنوان خبری بود که سردار تنگسیری فرمانده نیروی دریایی سپاه اردیبهشت ماه در مراسم یادواره شهدای دلوار استان بوشهر اظهار کرد: شهدا روشنی بخش مسیر حرکت ما هستند و ما تا مادامی که در مسیر مکتب شهدا باشیم و مثل شهدا عمل نماییم تمام مشکلات مان حل شده است و راه رشد و پیشرفت برای مان دست یافتنی است.

تاریخ تکرار می‌شود؛ اقتصادسرآمد گزارش می‌دهد

نمایش اقتدار دریایی ایران

در کرانه و ساحل دلوار

صف آراییی سپاه دلاور برای آمریکا

می‌کردند.

«ملا محمدکاظم آخوند خراسانی» که آن زمان در نجف زندگی می‌کرد، دستور جهاد با انگلیسی‌ها را داد. رئیسعلی و یارهایش تصمیم گرفتند که این کار را عملی کنند. «مجهّد برازجانی»، «عبدالحسین لاری» و «علم الهدی اهرمی» رئیسعلی را در این مبارزه همراهی کردند. انگلیسی‌ها تلاش کردند تا با رشوه ۴۰هزار پوندی رئیسعلی را از جنگ منصرف کنند؛ اما تلاش آن‌ها نتیجه‌ای نداشت. به همین خاطر چهار کشتی به بندر بوشهر فرستادند و جنگ را در ۱۷ مرداد ۱۲۹۴ هجری شمسی شروع کردند. رئیسعلی و یارهایش در این مبارزه سپاه ۵هزار نفری انگلیس را شکست دادند.

«غلامحسن تنگکی» در ۱۲ شهریور ۱۲۹۴ هجری شمسی رئیسعلی دلواری را به شهادت رساند. در همان روز رئیسعلی و گروهش در «تنگ صفر» به ارتش انگلیس حمله کرده بودند. غلامحسین تنگکی از پشت سر به رئیسعلی تیراندازی کرد. او قصد داشت انتقام مرگ پسر عمویش را بگیرد که جد رئیسعلی آن را کشته بود. همچنین اعتراف کرد که این کار را برای خون‌خواهی انجام داده‌است؛ البته انگلیسی‌ها هم او را برای قتل رئیسعلی تحریک کرده بودند. این مرد بزرگ را در امازاده‌ای در روستای «کله بند» دفن کردند؛ اما خانواده‌اش طبق وصیت او قبر رئیسعلی را به قبرستان «وادی السلام» نجف انتقال دادند.

رئیسعلی در متن وصیت‌نامه‌اش قسم خورده بود که برای دفاع از کشورش می‌جنگد. او معتقد بود اگر این کار را نکند، خدا و پیامبر از او راضی نیستند. متن وصیت‌نامه او را در بخش‌های مختلف شهر بوشهر حکاکی کرده‌اند تا یاد ایسن مبارز زنده بماند. بعد از سال ۱۳۸۹ هجری شمسی، روز شهادت رئیسعلی را «روز مبارزه با استعمار انگستان» معرفی کردند. موزه رئیسعلی دلواری از خانه‌های تاریخی بوشهر است که بیشتر از ۱۰۰ سال قدمت دارد. ساخت این خانه به‌اواخر حکومت قاجار و سال‌ ۱۲۸۶ هجری شمسی می‌رسد. رئیسعلی و خانواده‌اش در این خانه زندگی می‌کردند. در دوران جنگ با انگلیسی‌ها، خانه او محل تجمع، برگزاری جلسه‌ها و تصمیم‌گیری‌های گروه تنگستان بود. نوادگان رئیسعلی این خانه را در سال ۱۳۷۸ هجری شمسی به سازمان میراث فرهنگی و اگذار کردند. سازمان میراث فرهنگی بوشهر این بنا را به موزه مردم‌شناسی شهر تبدیل کرد؛ البته در آن آثار و اسنادی از دوره زندگی رئیسعلی و یارانش هم هست.

رژه اقتدار دریایی سپاه در خلیج فارس در سالروز شهادت رئیسعلی دلواری وروز مبارزه با استعمار انگلیس

قاب دوربین

عکس: سجاد درویشی